

РЕШЕНИЕ

№ 6401

гр. София, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав,
в публично заседание на 19.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Кристина Григорова, като разгледа дело номер **3713** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 28, ал. 1 от Закона за хазарта (ЗХ).
Образувано е по жалба на „ДОСИКО ГЕЙМИНГ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], чрез пълномощника адв. К. Г., против Решение №000030-3014/21.03.2022г., издадено от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, с което е оставено без уважение искане на „ДОСИКО ГЕЙМИНГ“ ЕООД за възстановяване на платена държавна такса по чл. 30, ал. 6 от Закона за хазарта в размер на 25 000 лв.
В жалбата са наведени доводи за незаконосъобразност на оспореното решение. По същество се сочи, че се касае за недължимо платена такса по чл.30, ал.6 от ЗХ. Поддържа се, че дружеството организира хазартни игри, които се облагат с алтернативен данък по ЗКПО, поради което и по аргумент от чл.30, ал.7 от ЗХ подлежи на облагане само с такса по чл.30, ал.1 от ЗХ. Иска се отмяна на решението. Претендира направените по делото разноски.
Ответникът – изпълнителният директор на Националната агенция за приходите, чрез процесуален представител ст. юрк. И., взема становище за неоснователност на жалбата, като излага, че държавната такса по чл.30, ал.1 от ЗХ и по чл.30, ал.6 от ЗХ се дължат на различни основания. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Жалбоподателят „ДОСИКО ГЕЙМИНГ“ ЕООД е подал искане до изпълнителния

директор на НАП да му бъде възстановена сумата от 25 000 лв., представляваща заплатена такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ. В искането е посочено, че тази такса се явява недължимо платена, тъй като жалбоподателят е данъчно задължено лице по чл. 242, ал. 1 от ЗКПО, поради което дружеството дължи единствено таксата по чл. 30, ал. 1 от ЗХ. Таксата по чл. 30, ал. 6 от ЗХ е заплатена, за да може дружеството да получи удостоверение за издаден лиценз и така да започне фактическото осъществяване на дейността по издадения лиценз.

По това искане е постановено оспореното в настоящото производство решение № 000030-3014/21.03.2022г., издадено от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите, с което е отказано възстановяване на преведена по сметка на НАП държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ в размер на 25 000 лв.

В мотивите на решението е посочено, че за издаване на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати се дължат в условията на кумулативност: 1) държавна такса по чл. 30, ал. 1 от ЗХ във вр. с чл. 3, ал. 1, т. 4, буква "б" от ТТЗХ (за издаване на лиценз в зависимост от броя на игралните места, включени в лиценза) в размер на 7500 лв. в хипотезата на зала с 15 броя игрални места; 2) държавна такса по чл. 30, ал. 6 изречение трето от ЗХ (в зависимост от срока на издадения лиценз) - 25 000 лв. в хипотезата на срок на лиценза за 5 години. Административният орган намерил, че таксите се дължат на различни основания, изрично регламентирани в ЗХ, и Тарифа за таксите, които се събират по Закона за хазарта (ТТЗХ), така както са различни и критериите за тяхното законодателно дефиниране. Посочва се в мотивите на оспорения акт и, че от разпоредбите на чл. 29, ал. 3 чл. 30, ал. 1, ал. 6 и чл. 10 от ЗХ, разгледани в тяхната свързаност, е видно, че изпълнителният директор на НАП действа при условията на обвързана компетентност и е длъжен да събере всички предвидени в действащото законодателство държавни такси от искателя, преди да пристъпи към издаване на удостоверение за издаден лиценз по влязло в сила негово решение по ЗХ и към фактическото му предоставяне на искателя. Съгласно разпоредбите на чл. 3, ал. 1 и чл. 4, буква "о" от Закона за държавните такси /ЗДТ/, административният орган - оказващ административната услуга или издаващ искания документ, е длъжен да събере определените със закон държавни такси при предявяване на искането за извършване на действието и/или при издаване на искания документ. Доколкото освобождаването от заплащане на дължими държавни такси се регламентира също със закон, в случая такава правна възможност не е предвидена спрямо искателя нито в ЗХ, нито в лимитативно изброените в чл. 5 от ЗДТ случаи на освобождаване от държавни такси.

По тези съображения ответникът приел, че искането за възстановяване на държавната такса в размер на 25 000 лева по чл. 30, ал. 6 от ЗХ, преведена от жалбоподателя на 08.09.2021 г., се явява неоснователно и го оставил без уважение с оспореното решение.

По делото са приложени две преводни нареждания с наредител „ДОСИКО ГЕЙМИНГ“ ЕООД, както следва: за сумата от 7500 лв., удостоверяващо извършено плащане по сметка на НАП на дата 08.09.2021г. с основание чл.30, ал.1 от ЗХ и удостоверяващо извършено плащане по сметка на НАП на дата 08.09.2021г., за сумата 25 000 лв. с основание чл.30, ал.6 от ЗХ.

Видно от Решение за издаване на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати № 000030-4146/07.09.2021г. на изпълнителния директор на НАП, на „ДОСИКО ГЕЙМИНГ“ ЕООД е издаден лиценз за организиране на хазартни игри с

игрални автомати за срок от 5 години за игрална зала с адрес: [населено място], [улица].

При така установената фактическа обстановка, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата е допустима. Подадена е от адресат на акта, в предвидения в закона срок и срещу подлежащ на оспорване акт.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Държавният надзор в областта на хазарта и свързаните с хазарт дейности се осъществява от изпълнителния директор на Националната агенция за приходите. Оспореният акт е издаден от изпълнителния директор на НАП в изпълнение на функциите и правомощията му по арг. на чл.17, ал.1, т.16 от ЗХ. В този смисъл, оспореното решение е издадено от компетентен орган.

Спазени са изискванията за форма на акта – решението съдържа мотиви и съответстваща на тях разпоредителна част. Не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

По приложението на материалния закон, съдът съобрази следното:

Жалбоподателят е титуляр на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати за срок от 5 години, видно от Решение № 000030-4146/07.09.2021г. на изпълнителния директор на НАП.

Съгласно чл. 5, ал. 4, т. 1 от ЗКПО дейността от организиране на посочените в този закон хазартни игри се облага с алтернативен на корпоративния данък.

Според чл. 218, ал. 1 от ЗКПО данъчно задължените лица, посочени в тази част, вместо с корпоративен данък се облагат с алтернативен данък за дейностите, посочени в тази част (Част пета „Алтернативни данъци“).

Според чл. 242, ал. 1 от ЗКПО (Раздел V „Данък върху хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино“, Глава тридесет и втора „Данък върху хазартната дейност“, Част пета „Алтернативни данъци“ ЗКПО) хазартната дейност от игри с игрални автомати и игри в игрално казино се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен.

Със ЗИД на ЗХ (ДВ, бр. 69/2020г.) в чл. 30 от същия закон е създадена нова ал. 6, с която е въведена еднократна държавна такса за издаване и поддържане на лиценз за игри с игрални автомати със срок на лиценза 5 години. Наред с това, продължава да е действаща и с непроменено съдържание разпоредбата на чл. 30, ал. 7 от ЗХ (предишна ал. 5 - ДВ, бр. 69 от 2020 г.), според която за хазартните игри, които се облагат с алтернативен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане, се събират само таксите по ал. 1. Както се посочи, дружеството е титуляр на лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала, поради което дейността му се облага по реда на чл. 242, ал. 1 ЗКПО - с алтернативен данък върху хазартна дейност с игрални автомати, който е окончателен. В този случай се дължи само таксата по чл. 30, ал. 1, по аргумент от чл. 30, ал. 7 ЗХ. Разпоредбата на чл. 30, ал. 1 от ЗХ, която също е с непроменено съдържание, предвижда, че за разглеждане на документи по подадени искания за издаване на лицензи или за извършване на промени по издадени лицензи, за издаване на лицензи по този закон, с изключение на лицензи за онлайн залагания, за издаване на удостоверения с вписани промени по издадени лицензи, както и за извършване на други административни услуги, се събират държавни такси по тарифа, приета от Министерския съвет по предложение на министъра на финансите (ТТЗХ).

По изложените съображения не може да се приеме, че със ЗИД на ЗХ (ДВ, бр. 69/2020г.) е въведена промяна в режима на таксуване, при което заявителят следва да бъде таксуван с две различни държавни такси. Както се посочи, дружеството притежава лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати в игрална зала. Облагането на тази дейност е уредено в Раздел V на Глава тридесет и втора ЗКПО „Данък върху хазартната дейност“. Съгласно чл. 242, ал. 1 ЗКПО хазартната дейност от игри с игрални автомати, за каквата дейност е издаден лиценз в случая, се облага с данък върху хазартната дейност, който е окончателен. След като дейността на дружеството, за която има издаден лиценз съгласно решение № 000030-4146/07.09.2021г., се облага с алтернативен данък, изричната уредба на чл. 30, ал. 7 от ЗХ не допуска противоречиво тълкуване, като посочва, че за този вид хазартни игри се събират само таксите по ал. 1. Това обоснова недължимост на таксата по чл. 30, ал. 6 от ЗХ в разглеждания случай.

Като е оставил без уважение искането за възстановяване на платена държавна такса по чл. 30, ал. 6 от ЗХ, административният орган е постановил материално незаконосъобразно решение, което следва да бъде отменено и преписката върната за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ПО РАЗНОСКИТЕ:

При този изход на спора основателно е искането на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски, представляващи внесена държавна такса в размер на 50 лв. и заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 1560 лв. Разноските са надлежно доказани и своевременно поискани.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл.174 от АПК, Административен съд София-град, 76-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №000030-3014/21.03.2022г., издадено от Изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.

ВРЪЩА преписката на изпълнителния директор на Национална агенция за приходите за ново произнасяне по искане, подадено от „ДОСИКО ГЕЙМИНГ“ ЕООД, съобразно указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение, в 14-дневен срок от влизане в сила на решението.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на „ДОСИКО ГЕЙМИНГ“ ЕООД с[ЕИК] сумата от 1 610 /хиляда шестстотин и десет/ лева, представляваща разноски по делото.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: